

[Anne Grete Holmsgård]

holdning, når løbet er kørt, og for det andet kunne jeg godt tænke mig at spørge: hvad skal denne skærpelse bestå i?

Jeg har et forslag til ministeren. Hvis det er sådan, at han så inderligt er modstander af ikke at give § 15-godkendelser og -tillæg, kunne han f.eks. køre den linje, der hedder: så overholder vi virkelig regionplanen. For det er jo også humlen i det her. Der er godt og vel 80 tillæg til § 15-rammer, der indtil videre er godkendt, og der er 20, der er sendt ind til planstyrelsen. Hvis vi tager de godt og vel 80, der er godkendt indtil videre, er der simpelt hen eksempel på eksempel på eksempel, hvor regionplanen forekommer at være en by i Sibirien slet og ret. Bevares, den omtales, og den omtales i godkendelserne, men denne omtale slutter altid med: men i øvrigt mener vi, at vi godt kan godkende det – fuldstændigt på tværs af regionplanerne.

De to største og vel nok mest groteske eksempler på dette er godkendelsen af tillægget for Højrevej og tillægget for Sundkrogsgade, og så kommer der nogle af de store sager, som bl.a. fru Hanne Severinsen omtalte: Østamager, hele sagen om Vasbygade, hele sagen om havnefronten, hvor man på den ene side udskriver en konkurrence om, hvad havnefronten skal bruges til, og med den anden hånd lægger op til lokalplaner, som simpelt hen vil betyde, at der i løbet af ganske få år kan placeres over 100.000 m² nyt kontorbyggeri i dette område, og det til trods for at det klart fremgår af den vedtagne regionplan, at ikke-cityorienteret kontorbyggeri skal flyttes ud til knudepunkterne, og at man i øvrigt skal undgå – det fremgår nemlig af tillægget for 1982 – yderligere kontorbyggeri i de tæt bebyggede ældre boligområder.

Det er simpelt hen så klart, at det er til at græde over, så det vil jeg anbefale bliver miljøministerens alternative vej, hvis det er for meget at tage dette forslag fra SF og VS.

Jeg synes egentlig, det ville være logisk, hvis ministeren overvejede disse ting, for han har faktisk flere gange sagt i miljøudvalget herinde både i 1983 og 1984, at nu var kommuneplanen lige på trapperne. Den er ikke på trapperne. Jeg ved godt, at overborgmesteren 1. maj eller 15. maj kommer med et forslag, sit eget forslag, til kommuneplan, som han så allernådigst lægger ud til høring i de andre magistratsafdelinger. Det kan tidligst være færdigt til fremlæggelse i borgerre-

præsentationen engang i september måned, og der er ingen på denne jord, der tror på, at det bliver den nuværende borgerrepræsentation, der kommer til at behandle dette forslag. Det bliver tidligst den nye borgerrepræsentation, der kommer efter valget, og den skal så have mindst et halvt år til at bearbejde det. Det vil sige, at vi i foråret 1986 – hvis det går heldigt for en gangs skyld, og det kan man så være så naiv at håbe på – får et forslag, der kan sendes ud til høring. Det går der en fire måneders periode med, og medmindre man forlods siger, at ingen alligevel vil lytte til de høringssvar, der kommer ind, så går der igen en betragtelig periode, hvor forslaget ligger i borgerrepræsentationen, inden det kan komme til endelig vedtagelse. Det bliver altså ikke på denne side af de næste 1½ år, Københavns kommune får en kommuneplan, selv om det skulle gå godt, og jeg synes egentlig, det er uanstændigt, hvis der ikke reageres herindefra eller fra ministerens side.

Som sagt vil jeg gerne have ministeren til at komme herop og svare på, om hans alternative mulighed for at være kritisk f.eks. kunne bestå i, at for kommende tillæg, der skal til godkendelse, både dem, der allerede er sendt ind til planstyrelsen, og dem, der måtte komme, vil han sætte bremseklodder i og sørge for, at de i hvert tilfælde ikke bliver godkendt, hvis de går på tværs af regionplanen.

Leif Hermann (SF):

Jeg skal indlede med at takke for en endda særdeles velvillig modtagelse af forslaget hensigter. Jeg vil sige, at jeg er i særdeleshed meget glad for miljøministerens 100% helhjertede tilslutning til forslaget.

Så skal jeg i øvrigt indledningsvis sige, at dette forslag ikke er noget almindeligt forslag om chikane af Københavns overborgmester, men det er et forslag, som er fremtvunget af omstændighederne, for selv om det kommunale selvstyre også er en kær sag for forslagsstillerne, kan det ikke nytte noget, at det i så markant et omfang og så tydeligt og klart og forsættligt overtræder den lovgivning, der gælder for alle kommuner.

Jeg erindrer en episode i et byplanseminar, som jeg deltog i for vist knap ¼ år siden. Her var også miljøministeren og Køben-